Målnummer: Ö965-91 **Avdelning:**

Domsnummer: SÖ490-91 **Avgörandedatum:** 1991-11-22

Rubrik: Sedan utmätning i överskjutande skatt vid två tillfällen skett för

en konsumentfordran, ansöker borgenären på nytt om utmätning för fordringen, varvid gäldenären invänder att han ej fått kännedom om de tidigare utmätningsmålen och att fordringen därför är preskriberad. Fråga om invändningen kan lämnas utan

avseende.

Lagrum: • 7 § andra st. preskriptionslagen (1981:130)

• 3 kap. 21 § andra st. utsökningsbalken (1981:774)

Rättsfall:

REFERAT

Uppsala TR förpliktade d 18 april 1984 genom slutbevis i mål om betalningsföreläggande H.W. att utge ersättning till AB Svenska Shell för levererade petroleumprodukter. Den 21 sept 1984 ansökte bolaget hos kronofogdemyndigheten om verkställighet av slutbeviset, varvid myndigheten gjorde utmätning i H.W. tillkommande överskjutande skatt. Redovisning av ärendet skedde d 16 jan 1985. Ärendet inlämnades på nytt till kronofogdemyndigheten i maj 1987, varvid utmätning i överskjutande skatt ånyo företogs. Redovisning av ärendet skedde d 14 jan 1988.

Svenska Shell ansökte d 7 jan 1991 hos kronofogdemyndigheten i Göteborgs och Bohus län ånyo om utmätning hos H.W.. H.W. gjorde invändning om preskription. I beslut d 28 jan 1991 lämnade kronofogdemyndigheten invändningen utan avseende.

H.W. anförde besvär i HovR:n för Västra Sverige och yrkade att HovR:n skulle bifalla hans preskriptionsinvändning. H.W. gjorde gällande att han inte fått besked från lokala skattemyndigheten att överskjutande skatt hade erlagts till borgenären; inte heller hade han mottagit några brev från borgenären.

Bolaget bestred ändring.

HovR:n (hovrättslagmannen Löfstedt, hovrättsrådet Levén, referent, och tf hovrättsassessorn Lönqvist) anförde i beslut d 15 maj 1991, efter en redogörelse för saken enligt vad som angetts här ovan, följande: Preskriptionsavbrott har enligt 5 § 3 preskriptionslagen (1981:130) skett i sept 1984 och maj 1987 då bolaget åberopat fordringen hos exekutiv myndighet. Under förutsättning att H.W. delgavs eller på annat sätt underrättades om bolagets framställningar har ny preskriptionstid då börjat löpa från de dagar de rättsliga förfarandena avslutades, d 16 jan 1985 respektive d 14 jan 1988. Enligt 4 kap 12 § UB och 6 kap 9 § utsökningsförordningen (1981:981) skall en gäldenär i regel underrättas om sökt utmätning och om beslut om utmätning. Det saknas anledning till antagande att sådana underrättelser inte skickats till H.W. eller att han inte fått del av dessa (jfr prop 1979/80:119 s 69). På grund härav och då nytt preskriptionsavbrott skett genom bolagets framställning om utmätning d 7 jan 1991 kan H.W:s preskriptionsinvändning inte vinna bifall.

HovR:n lämnar besvären utan bifall.

H.W. anförde besvär och yrkade bifall till preskriptionsinvändningen.

Bolaget bestred ändring.

Målet avgjordes efter föredragning.

Föredraganden, RevSekr Widegren, föreslog i betänkande att HD skulle fatta

följande beslut: HD fastställer HovR:ns beslut.

HD (JustR:n Freyschuss, Svensson och Lambe) fattade följande slutliga beslut:

Skäl. Preskriptionsavbrott har enligt 5 § 3 preskriptionslagen (1981:130) skett i sept 1984 och i maj 1987, då bolaget åberopat fordringen hos exekutiv myndighet. Ny preskriptionstid har enligt 7 § samma lag börjat löpa från de dagar målen efter verkställd utmätning av överskjutande skatt redovisades till bolaget - d 16 jan 1985 respektive d 14 jan 1988 - under förutsättning att H.W. genom delgivning eller på annat sätt underrättats om utmätningen i fråga, innan det rättsliga förfarandet genom redovisningen avslutades. Det saknas skäl till annat antagande ån att H.W. i vart fall med anledning av skattsedeln för slutlig skatt taxeringsåret 1984 respektive taxeringsåret 1987 fått kännedom om kronofogdemyndighetens indrivningsåtgärd i enlighet med vad som krävs enligt 7 § preskriptionslagen. På grund härav och då nytt preskriptionsavbrott skett genom bolagets framställning om utmätning d 7 jan 1991 kan H.W:s preskriptionsinvändning inte vinna bifall.

HD:s avgörande. Besvären lämnas utan bifall.

Referenten, JustR Munck, med vilken JustR Palm instämde, var av skiljaktig mening och anförde: H.W. har i HD, liksom tidigare i målet, hävdat att han, sedan bevis i mål om betalningsföreläggande beträffande den aktuella fordringen utfärdats d 18 april 1984, inte vid något tillfälle erhållit krav eller underrättelse rörande fordringen, förrän han fick del av bolagets ansökan om utmätning av d 7 jan 1991. Han har uppgett att han under de gångna åren bedrivit universitetsstudier på olika orter och vistats utomlands under längre perioder samt att han lämnat den adress som funnits antecknad i de tidigare utmätningsmålen i slutet av 1970-talet. Fordringen - som var av det slag som avses i 2 § 2 st första meningen preskriptionslagen - har alltså, enligt H.W., preskriberats d 18 april 1987.

Som HovR:n antecknat ansökte bolaget första gången om utmätning d 21 sept 1984. Med anledning av denna ansökan verkställdes utmätning av 1 306 kr, utgörande överskjutande skatt. Redovisning i målet ägde rum d 16 jan 1985. Av 7 § 2 st preskriptionslagen (1981:130) följer att, om H.W. inte dessförinnan delgivits eller på annat sätt underrättats om bolagets framställning, preskriptionstiden skall beräknas som om något avbrott inte hade skett.

I 4 kap 12 § UB föreskrivs att, innan utmätning sker, underrättelse om målet skall sändas till gäldenären med posten eller lämnas honom på annat lämpligt sätt. Föreligger risk att gäldenären skaffar undan eller förstör egendom eller är saken eljest brådskande, behöver gäldenären inte underrättas. Underrättelse behövs ej heller, om gäldenären saknar känt hemvist och det ej har kunnat klarläggas var han uppehåller sig. Vidare föreskrivs i 6 kap 9 § utsökningsförordningen (1981:981) att gäldenären skriftligen skall underrättas om beslut om utmätning. En sådan underrättelse skall delges, såvida det inte är känt att gäldenären ej kan anträffas. En underrättelse om utmätning i överskjutande skatt behöver dock, frånsett visst undantagsfall, inte delges.

Av de i målet åberopade handlingarna framgår inte huruvida underrättelse enligt 4 kap 12 § UB tillställts H.W. med anledning av 1984 års utmätningsansökan; på härför avsedd plats i formuläret har någon markering inte skett. Det har inte heller förebragts någon utredning huruvida underrättelse enligt 6 kap 9 § utsökningsförordningen lämnats sedan utmätningen ägt rum. Även om det likväl synes sannolikt att underrättelser enligt de berörda bestämmelserna avsänts, är omständigheterna inte sådana att det mot H.W:s bestridande med tillräcklig grad av säkerhet kan antas att han erhållit kännedom om bolagets framställning innan redovisning ägde rum.

På grund av det anförda och då det inte har visats att preskriptionsavbrott i annan form skett före d 18 april 1987 kan H.W:s invändning om preskription enligt min mening inte lämnas utan avseende. Jag finner därför enligt 3 kap 21 § 2 st UB hinder föreligga mot verkställighet med anledning av bolagets ansökan om utmätning.

Sökord: Utmätning; Preskription

Litteratur:			